

И. И. Соколов

Константинопольская церковь в XIX веке

Том 1 Приложения

**Москва
«Книга по Требованию»**

УДК 93
ББК 63.3
И11

И11 **И. И. Соколов**
Константинопольская церковь в XIX веке: Том 1 Приложения / И. И. Соколов – М.: Книга по Требованию, 2013. – 194 с.

ISBN 978-5-458-70029-0

ISBN 978-5-458-70029-0

© Издание на русском языке, оформление
«YOYO Media», 2013
© Издание на русском языке, оцифровка,
«Книга по Требованию», 2013

Эта книга является репринтом оригинала, который мы создали специально для Вас, используя запатентованные технологии производства репринтных книг и печати по требованию.

Сначала мы отсканировали каждую страницу оригинала этой редкой книги на профессиональном оборудовании. Затем с помощью специально разработанных программ мы произвели очистку изображения от пятен, клякс, перегибов и попытались отбелить и выровнять каждую страницу книги. К сожалению, некоторые страницы нельзя вернуть в изначальное состояние, и если их было трудно читать в оригинале, то даже при цифровой реставрации их невозможно улучшить.

Разумеется, автоматизированная программная обработка репринтных книг – не самое лучшее решение для восстановления текста в его первоизданном виде, однако, наша цель – вернуть читателю точную копию книги, которой может быть несколько веков.

Поэтому мы предупреждаем о возможных погрешностях восстановленного репринтного издания. В издании могут отсутствовать одна или несколько страниц текста, могут встретиться невыводимые пятна и кляксы, надписи на полях или подчеркивания в тексте, нечитаемые фрагменты текста или загибы страниц. Покупать или не покупать подобные издания – решать Вам, мы же делаем все возможное, чтобы редкие и ценные книги, еще недавно утраченные и несправедливо забытые, вновь стали доступными для всех читателей.

60 γρόσια· ὅποτε ἐὰν θέλῃ νὰ γείνη μπασκαλῆς γίνεται, εἰ δὲ μὴ, ἐργάζεται ὡς κάλφας καὶ λαμβάνῃ μόνον 60 γρόσια κατ' ἔτος. 3) Ἐπιστάσης ἀνάγκης λούτζας (συνελεύσεως) ὁ πρωτομαγίστωρ, ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ καψιμάλης συνάγωσι δέκα μαγίστορας γέροντας καὶ κάμνωσι λούτζαν. 4) Ἐὰν μὴ μαρτυρήσωσι δύο μαγίστορες νὰ μὴ παιδεύηται τις. 5) Ὅταν σφάλῃ ὁ πρωτομαγίστωρ, ἐὰν μαρτυρήσωσι 10 μαγίστορες ἐπὶ συνόδου, ν' ἀντικαθίσταται οὗτος καὶ νὰ μὴ γίνηται πλέον πρωτομαγίστωρ. 6) Περὶ τῆς ἐλεημοσύνης συνέθεντο τὰ ἑξῆς· ὁ κατὰ πρῶτον ἀγοράζων ἕνα γεδίκι νὰ δίδῃ εἰς τὸ κιβώτιον γρόσια 7 καὶ 10 παράδες, τὸ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον ἀπὸ 50 παράδες· ἕκαστον ἐργαστήριον νὰ δίδῃ ἕνα παρᾶ τὴν ἑβδομάδα εἰς τὸ κιβώτιον· ὁ γινόμενος νεωστὶ μαγίστωρ νὰ δίδῃ 9 γρόσια· ὅταν λάβῃ μαθητὴν νὰ δίδῃ 17 παράδες· ὁ κάλφας, ὅταν στοιχᾶ, 25 παράδες· ὅταν θεωρῆται λογαριασμὸς συντροφίας νὰ δίδουν 70 παράδες. Ἡ δὲ συναγομένη ἐλεημοσύνη νὰ χορηγῆται εἰς πτωχὰ μέρη καὶ πρόσωπα μετὰ διακρίσεως. — αψξε, δεκεμβρίου ιδ'. — Ὁ Μέγας Ἐκκλησιάρχης Κριτίας. — Ὁ Μέγας Διερμηνευτὴς Γεώργιος. — Ὁ Πρωταποστολάρχης Ἰωάννης. — Ὁ Λαμπαδάριος Δανιήλ. — Ὁ Ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν Μάρκος. — Ὁ Ἐκδικὸς Ἀναστάσιος. — Ὁ β'. Ὁστιάριος Σπαντωνῆς. — Ὁ Δομέστικος Ἰάκωβος. — Ὁ Νοτάριος Φώτιος.

III. 1797. Окружное посланіе константинопольскаго патріарха Григорія V.

Κ. Π. Α., Χ, 1.

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος δῆλον ποιεῖται τοῖς ἀγίοις ἀρχιερεῦσι τὴν παραίτησιν τοῦ προκατόχου αὐτοῦ πατριάρχου Γερασίμου ἀπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου καὶ τὴν διὰ κοινῆς ψηφοφορίας πάσης τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τῶν προκριτωτέρων χριστιανῶν ἐκλογὴν αὐτοῦ καὶ ἀνάρρησιν ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Σμύρνης ἐπὶ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον καὶ παραγγέλλει αὐτοῖς νὰ μνημονεύωσι κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος, νὰ ἐπισκέπτονται μετὰ πάσης ἰλαρότητος τὸν ἐπιτετραμμένον αὐτοῖς βασιλικὸν πτωχὸν ραγιᾶ, νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εὐταξίας καὶ κοσμιότητος τοῦ ὑπ' αὐτοὺς ἱερατικοῦ συστήματος κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ κατὰ τὸν πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν τόμον τὸν περὶ τῶν χειροτονιῶν καὶ κουμπαράτων καὶ συντεκνάτων, τὸν προεχδοθέντα ὑπὸ τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, νὰ γράψωσι πρὸς αὐτὸν ἀμέσως μὲ καθε ἀδελφικὸν θάρρος περὶ τῶν συμπιπτουσῶν ὑποθέσεων, νὰ ποιῶσιν ἐντεύξεις ὑπὲρ τοῦ γαληνοτάτου πολυχρονίου βασιλέως καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ

αὐθεντῶν, νὰ φροντίζωσι περὶ τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτοῖς λογικοῦ ποιμνίου καὶ ἐν τέλει νὰ φανερῶσωσιν ὅσα μοναστήρια σταυροπηγιακὰ εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκάστου αὐτῶν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν. — 1797, μαΐου ιβ'.

**IV. 1797. Письмо патриарха Григорія V епископу
и христіанамъ о. Санторина.**

Κ. Π. Α., X, 9 (4)

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἅγιον Σαντορίνης καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖ χριστιανούς, ἐπιτάττουσα συμφώνως τοῖς ἐκδεδομένοις ὑψηλοῖς προσκυνητοῖς ὀρισμοῖς διὰ νὰ μὴ σκανδαλίζωνται μετὰ τῶν ἐκεῖ ἑτεροδόξων, ἀλλὰ νὰ πολιτεύωνται κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ ὑψηλοῦ μπουγιουρουλτίου καὶ νὰ διοικῶσι τὰς συμβαινούσας διαφοράς. — 6 ἰουνίου 1797.

**V. 1797. Письмо патриарха Григорія V Панагіоту
Кушунтураки.**

Κ. Π. Α., X, 11 (11).

Ἐπιστολὴ ἀποκριτικὴ πρὸς τὸν Παναγιώτη πέγι Κουμουντουράκη, προτρεπτικὴ τοῦ νὰ προσέξη καλῶς εἰς τὰ τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ ἐκδουλεύσεως καὶ νὰ προνοῇ τοῦ ἐκεῖ βασιλικοῦ ραγιᾶ διὰ νὰ ἀπέχωσι τῶν ἐναντίων. — 25 ἰουλίου 1797.

VI. 1797. Письмо патриарха Григорія V ієрокириису Агапію.

Κ. Π. Α., X, 11 (13).

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἱεροκλήρυκα Ἀγάπιον περιέχουσα διὰ νὰ περιέλθῃ ἐξαρχικῶς εἰς ὅλας τὰς παραλίους ἐπαρχίας τοῦ Μωρέως, συνεπιφερόμενος καὶ ὑψηλὸν ὀρισμὸν διὰ νὰ ποιήσῃ πνευματικῶς ὅσα πρὸς αὐτὸν ἐντέλλεται ἡ ἐκκλησία, τῶν ὁποίων ὁ πλοῖχος ἐστάλη εἰς χεῖρας τοῦ Ἀμυκλῶν μετὰ τοῦ ὀρισμοῦ. — 25 ἰουλίου 1797.

**VII. 1797. Письма патриарха Григорія V къ митрополитамъ
Арты и Янины.**

Κ. Π. Α. X., 11 (14).

Ἐπιστολαὶ πρὸς τοὺς Ἄρτης καὶ Ἰωαννίνων περιέχουσαι τὰ αὐτὰ καὶ διωρίσθη ὁ διδάσκαλος Διονύσιος διὰ νὰ ἀπέλθῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸν Παλαιῶν Πατρῶν διὰ νὰ ὁμιλήσῃ καὶ αὐτὸς τὰ εἰκότα πρὸς αὐτοὺς ὡς ἀπὸ μέρους τῆς ἐκκλησίας, συνεπιφερόμενος καὶ ὑψηλὸν ὀρισμὸν καὶ κοινὴν πατριαρχικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καὶ ἐν ταῖς πέριξ ἐπαρχίαις ἀρχιερεῖς. — 25 ἰουλίου 1797.

**VIII. 1797. Письмо патриарха Григорія V епископу
Димитсаны.**

K. Π. Α., X, 12 (6).

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δημητσάνης διὰ νὰ συμβουλευσῇ τοῖς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ ἱερεῦσιν διὰ νὰ μὴ ἐπιμίγνυνται κοσμικαῖς καὶ πολιτικαῖς ὑποθέσεσι, μήτε νὰ ἀποκαθιστῶνται κοτζαπασίδες, ἀλλὰ νὰ προσέχη ἀκριβῶς καὶ νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προεχδοθέντος κοινοῦ εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ γράμματος, καὶ ἐὰν φωραθῶσι πάλιν τινὲς τῶν ἱερέων αὐτοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ χωρίου Ζάτουνα, ἐμμένοντες ταῖς τοιαύταις κακοηθείαις αὐτῶν καὶ παρακούοντες, τοὺς τοιοῦτους ὀνομαστὶ νὰ ἀναγγέλλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ νὰ λάβωσι τὰπίχειρα τῆς καχίας αὐτῶν καὶ τὴν ἐκ τῶν θείων νόμων ποινήν. — αὐγούστος 1797.

IX. 1798. Рескриптъ султана Селима III патриарху Григорію V.

Ἀθονσкаго Пантелеимонова монастыря рукопись № DCCXXI,
стр. 86—87.

Ἴσον τοῦ δοθέντος βασιλικοῦ ὀρισμοῦ τῷ πατριάρχῃ
τῶν Ῥωμαίων κυρίῳ Γρηγορίῳ.

Σὲ ὁ πατριάρχης τῶν Ῥωμαίων Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὴν πολυπειρίαν σου καὶ διὰ τὴν περὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν διαφόρων πατριαρχικῶν ὑποθέσεων ἀξιότητά σου, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπου τούτων ἕνεκα κατ' ἐκλογὴν διωρίσθης πατριάρχης, ἐγένετο ἡ πίστις, ἡ εὐθύτης ὅπου ἔδειξες περὶ τὰς ἐφ' ἃς διωρίσθης ὑποθέσεις, καὶ ἐφάνησαν τὰ ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων ἄξια κινήματά σου πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν ἐνεχύρων τοῦ δημιουργοῦ ἀπιθάνων ραγιαδῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἱεράν βασιλικὴν θέλησιν· ἐφάνη δὲ καὶ ὅτι ὑπερβάλλεις τῶν ὁμοίων καὶ προκατόχων σου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαίων τῇ ἐπιστάσει σου, διὸ εἶναι φανερόν ὅτι ἠξιώθης καὶ ἐλέων ὑψηλῶν περιποιητικῶν τῆς μεταξὺ τοῦ γένους σου ὑπολήψεώς σου, εἰσὶ δὲ καὶ ἐν ἔργῳ οἱ ὑψηλοὶ μου σααδάδες καὶ παραχωρήσεις εἰς διαφόρους πατριαρχικὰς ὑποθέσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελες ἀναφέρειν, ἀφορώσας εἰς τε τὴν καλὴν τάξιν τῶν ραγιαδῶν καταστάσεων, καὶ εἰς τὰ περὶ τὴν ἀνεσιν καὶ ἀνάπαυσίν τους, ὄντας τοίνυν φανερόν, ὅτι εἶναι χρέος σου ἀπαραίτητον ὁμολογῶν ἐπ' αὐταῖς ταῖς εὐεργεσίαις χάριτας, καὶ κατὰ τὴν γνωστὴν καὶ δεδοκιμασμένην πίστιν καὶ εὐθύτητα καὶ πρόβλεψιν καὶ ἀγχίνοιάν σου ἐπιδεικνύμενος ἔργα καὶ κινήματα ἐπαινετὰ περὶ πάσας τὰς ἃς διωρίσθης ὑποθέσεις, καὶ νὰ περιποιηῖσαι εἰς τὸν ἑαυτὸν σου πάντοτε τὰ ἄπειρα ἐλέη τοῦ ἐν ἐλέοις παρὰ πᾶσι θρυλλουμένου ὑψηλοῦ θεολέκτου καὶ νὰ προσπαθῆς

εις τὸ νὰ αὐξάνῃς τὴν πρὸς ἑαυτὸν εὐνοίαν ὄθεν δῆλου ὄντος ὅτι καθὸ πατριάρχης ἔχεις ἐντελῆ πρόνοιαν καὶ ἐπιστάσιαν εἰς ὄλους τοῦ γένους σου, νὰ ἐπιμελῆσαι ἄκρως καὶ νὰ φροντίζης ἀδιαλείπτως εἰς τὸ νὰ συνάξῃς μέσα περιποιητικὰ τῆς εὐταξίας τοῦ μελετίου σου καὶ νὰ μὴ λείπῃς μὲ συμβουλὰς καὶ παρακινήσεις εἰς τὸ νὰ διδάσκῃς πάντας τοὺς βασιλικοὺς ραγιάδες τὰ τῆς ὑπακοῆς των χρέη· καὶ τοὺς μὲν κατὰ τὰς συμβουλὰς σου διάγοντας νὰ θεραπεύῃς, διὰ δὲ τοὺς τῇ ὑψηλῇ θελήσει ἐναντία πράττοντας, νὰ μᾶς δηλοποιῃς περὶ τῆς παιδείας των, καὶ ὅσα ἤθελαν κάμνουν χρεῖαν δηλώσεως, νὰ σπεύδῃς εἰς τὴν περὶ τούτων δῆλωσιν καὶ ἐν συντόμῳ κάθε ὑπόθεσιν ἀναφερομένην εἰς τὸ μαμουριγέτο σου, κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν καὶ ἀρχαίαν συνήθειαν νὰ οἰκονομῇς καὶ νὰ τὴν ἀποπαρᾶτῃς μόνος, χωρὶς νὰ ἤθελεν ἀνακατωθῆ ἄλλος τινὰς, καὶ οὕτω ἐπιδεικνύμενος ἐπαίνων ἀξίων ἐκδουλεύσεις, νὰ δαπανᾷς κάθε λογῆς ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα εἰς τὸ νὰ περιποιηῖσαι σεαυτῷ, ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν, τὰ πᾶσιν ἐπιδαφιλευόμενα ἄπειρα βασιλικά ἐλέη. — 1798. ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ.

**X. 1798. Определѣніе константинопольской церкви, состояв-
шеяся при Григоріи V.**

A. Π. μ. рук. № DCCXXI, 69.

Ἔσρος τῆς Ἐκκλησίας ἐκδοθεὶς παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ
πατριάρχου κυρίου Γρηγορίου.

.....Ἐν μόνον χρέος ἔχει ὁ κατὰ καιρὸν πατριάρχης· ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπόκειται κατὰ τὸ πολιτικὸν εἰς τὴν βασιλείαν, νὰ ζητῇ ἐνίστη παρὰ τῆς βασιλείας ὑπεράσπισιν· ἐπειδὴ ἡ βασιλεία καθ' ἡμᾶς λέγεται ὑπεράσπισις τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· διὰ τοῦτο εὐδοκήσας ὁ Θεὸς δὲν ἐσῆκωσε τὴν ὑπεράσπισιν ταύτην εἰς τὰ καθήκοντα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν βασιλείαν· καὶ ἐπειδὴ ἡ βασιλεία αὕτη ἔχει διωρισμένον ἐκ τῶν πιστῶν τὸν μέγαν διερμηνευτὴν εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῇ καὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας, ἔχει χρέος ὁ κατὰ καιρὸν πατριάρχης νὰ ἀναφέρῃ πρὸς αὐτὸν τὰς δυσκολίας καὶ νὰ ζητῇ δι' αὐτοῦ παρὰ τῆς βασιλείας τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πίστεως ἡμῶν. — 1798 ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ.

XI. 1807. Окружное посланіе патріарха Григорія V.

Константинопольскій Патріархіѣ Архивъ, XI, 64.

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης Γρηγόριος ὁ Κωνσταντινουπόλεως εὐαγγελίζεται πᾶσι τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ παντὶ τῷ χρυσωτόμῳ πληρώματι χαρὰν μεγάλην, τὴν ἐξῆς: Ἐν τῷ παρόντι μηνί, τῇ 21 τοῦ

Ρεπιούλ-έβέλ, ἡμέρα παρασκευῆ, τῇ 17 τοῦ τρέχοντος μαΐου, ἀνηγορεύθη κατὰ νόμιμον καὶ δικαίαν διαδοχὴν κράτιστος βασιλεὺς ὁ σουλτάν Μουσταφᾶς Χάν, υἱὸς τοῦ σουλτάν Ἀπτούλ Χαμίτ Χάν, καὶ ἐνιδρύθη εἰς τὸν πατρῶον βασιλικὸν θρόνον λίαν ἡσύχως καὶ ἀταράχως· ἅμα δὲ τῇ ἐγκαθιδρύσει αὐτοῦ ἐστάλη ὑψηλὸν μπουγιουρουλδί, ἐπιτάττον νὰ πληροφορηθῶσι πάντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ γενικῶς ὅλοι οἱ ἐν τῇ ἐπικρατεῖα αὐτοῦ ὁμογενεῖς, πιστοὶ ραγιάδες τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, ἵνα συμφώνως δεηθῶσιν ὑπὲρ τῆς λαμπροτάτης ταύτης βασιλικῆς διαδοχῆς· ἐφ' ᾧ καὶ προτρέπεται ὅπως οἱ ἐκασταχοῦ ἀρχιερεῖς ἀμοιβαίως πληροφορήσωσι περὶ τούτου τοὺς χριστιανούς αὐτῶν, ἵνα ὑψώσωσι χεῖρας ἰκέτιδας πρὸς Θεὸν ὑπὲρ τῆς πολυχρονίου ζωῆς τοῦ βασιλέως καὶ οὕτω διατηρῶσι τὸ πιστὸν τοῦ ραγιαλικίου ἀπαράτρεπτον, ὑποτασσόμενοι εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ὀρισμούς καὶ ὄντες εὐέλπιδες, ὅτι ἐπὶ τῶν λαμπροτάτων αὐτοῦ ἡμερῶν θέλουσιν ἔχει πᾶσαν ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν καὶ παντὸς εἴδους περιθάλψιν.—,αωζ'. μαΐου ιζ'.

ΧII. 1821—1855. Состояніе Аѳона.

Αθονσκαγο Παντελειμονοβα μοναстыря рук. «Ἀθωνιάς»,
№ CCLXXXII, стр. 140—141.

Τὰ ὄσα κακὰ συνέβησαν εἰς τὸ ὄρος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1821 ἄχρι τοῦ 1855.

Τῷ 1821 ἔτει ἔγινεν ἡ τραγικὴ ἐκείνη καταδρομὴ τοῦ ὄρους ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἐρημώθησαν σχεδὸν τὰ ἱερά μοναστήρια καὶ σκῆται καὶ κελλίαι, αἱ ἅγιοι εἰκόνες ἐκεντήθησαν, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τοῖς τοίχοις ἱστορισμένων ἐξωρύχθησαν, τὰ ἱερά σκεύη καὶ κειμήλια ἠρπάγησαν, μοναχοὶ ἐφρονεύθησαν καὶ ἄλλα δεινὰ ἀπερίγραπτα συνέβησαν δακρύων ἄξια, ἄχρι τοῦ 32: 3: ἔτους, ὅτε τῇ λαμπρᾷ νίκῃ τῶν εὐσεβῶν Ρώσων ἐλυτρώθη τὸ ὄρος καὶ ἡσύχασεν ἄχρι τοῦ 1858: 9: 60: Εἶτα πάλιν ἄρχισαν ἀρχαὶ ὠδίνων καὶ εἰσέβησαν φύλακες, τελῶναι καὶ ἐξουσίαι ἀγαρηνῶν, διὰ τὰς καταχρήσεις μοναχῶν, ὅτι ἐπλήσθη τὸ ὄρος κοσμικῶν μοχθηρῶν· ἡ σκῆτη τῶν Καρεῶν ἔγινε κωμόπολις, πλησθεῖσα παίδων ἀγενεῖων, παντοπωλείων, διαφόρων τεχνῶν, ὡς οὐκ ἔδει, καὶ ἀγαρηνῶν ἀκαθάρτων δασμολόγων καὶ ἐμιάνθη ὁ ἅγιος τόπος. Ἡ παλαιὰ τάξις, ὄρος καὶ τύπος τῶν ἀκολουθιῶν ἡμελήθη καὶ κατηργήθη ἢ εὐταξία. Συνήχθησαν γὰρ εἰς τὰ μοναστήρια ἄνδρες τοῦ κόσμου ἀμόητοι πάντες

μοναστικῆς πολιτείας καὶ ἔλαβον τὴν προστασίαν ἄνευ ὑπακοῆς πρῶτον τοῦ διδαχθέντος τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μοναστικοῦ πολιτεύματος καὶ ἐδόθησαν εἰς καλλιεργείας κτημάτων καλλιεργημάτων μὲ αὐξησιν δασμολογίας κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ· καὶ περὶ πνευματικῆς ἐργασίας οὐδεμία φροντίς καὶ μέριμνα ἐγένετο, μόνον δὲ εἰς ἀλληλομαχίας, κρισολογίας, ἀναφορὰς καὶ τᾶλλα εἰς κριτήρια ἀσεβῶν ἀντιφερόμενοι μὴ ἀκούοντες τοῦ Θεοῦ Παύλου βοῶντος ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους α΄· «Τολμᾶ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρινέσθω ἐπὶ τῶν ἀδίκων» κτλ. Οὐαὶ λοιπόν, ὅτι εἰς τοιαύτην ἐλεεινὴν κατάστασιν εὐρίσχεται νῦν ἡ διαταγὴ καὶ Κύριος οἶδε τί μέλλει γενέσθαι.

XIII. 1828. Прошение двадцати аеонскихъ монастырей на ния константинопольскаго патріарха Анеѣма III и синода.

Константинопольскій Патріаршіѣ Архивъ, код. XIII, стр. 227.

Διὰ ταύτης τῆς ἀναφορᾶς οἱ τῶν εἴκοσιν ἐν Ἐθῷ μοναστηρίων πατέρες, ἐκδέτοντες τὴν συμφορὰν καὶ τὸν ἀφανισμόν αὐτῶν, ὥστε νὰ μὴ συμποσῶνται ὅλοι οὔτε εἰς χιλίους, καὶ τὴν μαστίζουσαν αὐτοὺς ἀπορίαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἄλλοι μὲν τρέφονται ἐκ τῶν ψυχίων τῶν ταγινίων τῶν στρατευμάτων καὶ ἄλλοι μὲ χόρτα μόνον, προσέτι δὲ καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς πληρωμῆς τῆς χρεωστικῆς αὐτῶν ὁμολογίας εἰς τὸ δεβλέτι συμποσουμένης εἰς χίλια πουγγία, καὶ ὅτι ναὶ μὲν αὐτοὶ ἐζήτησαν τὸ ἔλεος τῆς βασιλείας διὰ νὰ γείνη εἰς αὐτοὺς μουσαδῆς μὲ ἓνα ταξίτ φερμάνι διορίας ἐνὸς ἔτους διὰ νὰ πληρωθοῦν ἐξ ἡμισείας, ὅπερ κατὰ νεῦσιν τοῦ δεβλετίου ἔγεινε πρὸ τεσσάρων μηνῶν διὰ δέκα μῆνας, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἐν λόγῳ φερμάνι δὲν ἦλθεν ἐγκαίρως, μόλις δὲ εἰς τὰς 25 τοῦ τρέχοντος, δὲν ὑπάρχει δὲ διορία πρὸς πληρωμὴν, εἰ μὴ ἐνὸς μηνὸς μόνον, διὰ ταῦτα παρακαλοῦσι τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην καὶ τὴν ἱεράν σύνοδον, ὥστε νὰ ζητηθῇ παρὰ τοῦ δεβλετίου ἕτερον φερμάνι πληρεξουσιότητος, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐν Βλαχομποδανία εὐρισχόμενοι συναδελφοὶ αὐτῶν, ἀδεία τῆς ἐκκλησίας δυνηθῶσι νὰ πωλήσωσιν ἢ νὰ ἐνεχυριάσωσι τὰ τῆς κοινότητος μοναστήρια, καὶ οὕτω πληρωθῶσι τὰ χίλια πουγγία· ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἐξαιτοῦνται νὰ γίνωσι δύο φερμάνια, τὸ ἐν ταξίτ φερμάνι δι' ἓνα χρόνον διορίας, καὶ τὸ ἄλλο διὰ νὰ ἔχωσι τὴν πληρεξουσιότητα νὰ πωλῶσι τὰ εἰς κάθε μέρος εὐρισχόμενα κτήματα καὶ μούλια τῶν μοναστηρίων, καὶ νὰ σταλῶσι μὲ ἄνθρωπον ἐγκαίρως· οὕτω δὲ καὶ τὰ χίλια πουγγία πληρωθῶσι, καὶ κατόπιν τὸ τζέη χουμαγιούν καὶ τὰ χρεωστούμενα ἔτι ἐφετινὰ χαράτζια. αωχγ. μαρτίου κζ. (Ἔπονται 20 σφραγίδες).

XIV. 1821. Молитва къ Богородицѣ, читавшаяся во время греческаго возстанія.

Αθωνскаго Пантелеимонова монастыря рукопись № ССIV, стр. 792—794.

Εὐχὴ διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν παντὸς ἔθνους φιλοχρίστου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας.

Ὁ Μῆτερ τοῦ Υἱοῦ, Θύγατερ τοῦ Πατρός, νόμφη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πηγὴ πάσης ἀγαθότητος, χορηγία τῶν καλῶν, κοινὴ Μῆτερ τῶν εὐσεβῶν, σκέπη τῶν δικαίων, βοηθὴ τῶν μετανοούντων, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, λοιμὴν τῶν χειμαζομένων καὶ σωτηρία πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὀδήγησον ἡμᾶς τοὺς ἰκέτας Σου, Δέσποινα, εἰς ὁδὸν μετανοίας, καὶ χάρισαι ἡμῖν κατάνυξιν, συντριβὴν καρδίας, ἀγάπην, πίστιν, ἐλπίδα, σωφροσύνην, δικαιοσύνην, ἀνδρείαν καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Παῦσον, Δέσποινα, τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Υἱοῦ Σου, ἣν ἔχει δικαίως πρὸς ἡμᾶς διὰ τὰς πολλὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ἐξιλέωσαι, Δέσποινα, τὸν Υἱόν Σου τὸν καθ' ἡμῶν δικαίως ὀργισθέντα διὰ τὰς πολλὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ καταπράυνον τὸν θυμὸν Αὐτοῦ, ἵνα ἐλέησῃ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Αὐτοῦ καὶ μὴ ἀνταποδώσῃ ἡμῖν κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν. Εὐσπλαγνίσθητι, Δέσποινα, ἡμᾶς τὰ τέχνα Σου καὶ πρέσβευε πρὸς τὸν ἐκ Σοῦ τεχθέντα Θεὸν ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. Γενοῦ ὠλεως ἡμῖν, Δέσποινα, καὶ ἀφάνισον τὰς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν μνησικαχίας καὶ χάρισαι ἡμῖν ἀγάπην, εἰρήνην, ὁμόνοιαν καὶ τὰ λοιπὰ Σου χαρίσματα, ἵνα Σὲ τιμῶμεν πάντες ὁμοθυμαδὸν αἰωνίως. Ἐξάλειψον, Δέσποινα, τὰς ἐχθρας ἐκ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, ἵνα ἔχωμεν ἀγάπην ἐν ἀλλήλοις καὶ περιποιώμεθα τοὺς πτωχοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Υἱοῦ Σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν. Δέξαι, Δέσποινα, εὐμενῶς τὰς ταπεινὰς ἰκεσίας ἡμῶν καὶ προσάγαγε αὐτὰς τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃ ἡμᾶς ταχέως ἐκ τῆς πικρᾶς καὶ πολυχρονίου δουλείας. Διασκόρπισον, Δέσποινα, διὰ τῆς ἀγίας μετανοίας τὸ νέφος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Διάλυσον, Δέσποινα, τοὺς περικυκλώσαντας ἡμᾶς φόρτους πανταχόθεν καὶ ἐνδυνάμωσον τὸν λαόν Σου τὸν πιστὸν καὶ τὸν νεόλεκτον στρατὸν ἡμῶν κραταίωσον ἐν ὧρα πολέμου, ἵνα διὰ τῆς Σῆς βοηθείας ἀφανίσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως ἡμῶν. Παῦσον, Δέσποινα, τοὺς πολέμους, τὰς προδοσίας, τὰς ἐναντιώσεις καὶ τὰ λοιπὰ κακὰ καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ ἀφάνισον τὰ ἄπιστα ἔθνη κατὰ κράτος, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα. Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, Δέσποινα, ἐλέησον, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οὐκ ἔχομεν οἱ ἄθλιοι, μόνον τὴν Σὴν βοήθειαν αἰτούμεν καὶ πρὸς Σὲ μόνην καταφεύγομεν, ἵνα λυτρώσῃ ἡμᾶς ταχέως

ἐκ τῆς ἐξουσίας τῶν Ἀγαρινῶν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων καὶ ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων. Φθάνει, Δέσποινα, τοσούτους χρόνους ἢ πικρὰ δουλεία αὕτη εἰς ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν προπατόρων ἡμῶν! Ἄρχει τοσούτους αἰῶνας, Δέσποινα, ἢ πικρὰ καὶ πολυχρόνιος αἰχμαλωσία αὕτη εἰς ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν! Διότι οὐ δυνάμεθα ὑπομένειν ἐπέκεινα τὰς κακοπαθείας καὶ τὰς ἀνυπομονήτους τιμωρίας τῶν τυράννων διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν ἀπανθρωπίαν. ἐπειδὴ εἰσὶν ἄνθρωποι ἄσπλαγχοι καὶ λύκοι ἀχόρταστοι. Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς τὰ τέχνα Σου νῦν, Δέσποινα, ἐλευθέρωσον ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ταχέως ἐκ τῆς πικρᾶς καὶ πολυχρονίου αἰχμαλωσίας, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς Σε καταφεύγομεν ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν. Ναί, ἁμαρτωλοὶ ἐσμεν, Δέσποινα, ἀλλὰ πάντες τέχνα Σοῦ ἐσμεν καὶ μὴ ἀπορρίπτῃς ἡμᾶς τοὺς δούλους Σου ἀπὸ Σοῦ διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀλλὰ δεῖξον νῦν τὸ ἔλεός Σου ἡμῖν ὡς ἀγαθὴ καὶ φιλεῦσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ταχέως ἐκ τῆς πικρᾶς καὶ πολυχρονίου αἰχμαλωσίας, ἵνα Σε τιμῶμεν πάντες ὁμοθυμαδόν, αἰωνίως, ὅτι ὑπάρχεις εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

XV. 1822. Окружное посланіе константинопольскаго патріарха Анѳима III.

Κονσταντινοπολῆσκῆ Πάτριαρσίῃ Ἀρχιβτ̄,
код. XIII, стр. 194—195.

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης Ἄνθιμος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλει τοῖς ὑπὸ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον μητροπολίταις, ὅτι τοῦ προκατόχου αὐτοῦ Εὐγενίου ὑπὸ χρονικῆς ἀσθενείας τὸ ζῆν ἐχμετρήσαντος τῇ 27 Ιουλίου, συγκροτηθείσης δὲ γενικῆς συνελεύσεως τῶν ἐνδημούντων ἀρχιερέων τοῦ κλήρου καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν μελῶν, ἀδεία τοῦ δεβλετίου, κοινῇ γνώμῃ προσεκλήθη αὐτός ἐπὶ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον καὶ περιεβλήθη τὸ βασιλικὸν τῆς νέας πατριαρχείας καββάδιον, ἐφ' ᾧ καὶ ἐντέλλεται αὐτοῖς, ἵνα μνημονεύωσι τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος καὶ ὑπενθυμίσῃσι τὰ δεινὰ, ὅσα τὸ ἐπάρατον νόσημα τῆς ἀνοήτου ἀποστασίας ἐπέφερε καὶ ἐπιφέρει μάλιστα εἰς τοὺς ἐνεργούς καὶ νοσήσαντας, καὶ ὅτι μία τοιαύτη θεοστυγῆς ἀπόφασις τοῦ κόμματος ἐκείνου πρὸς οὐδὲν ἄλλο, εἰ μὴ εἰς ὀλεθρον καὶ ἀφανισμόν ἐμελλε νὰ καταλήξῃ, καθόσον οἱ ἀφηνιάσαντες κατὰ τῆς εὐεργετίδος βασιλείας, ἀντεστρατεύσαντο ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· συνιστᾷ ἀκολούθως νὰ ἀποδεικνύωσιν οὗτοι πρὸς τοὺς χριστιανούς αὐτῶν τὸ χρέος τῆς πρὸς τὸν ἄνακτα ὑποταγῆς καὶ νὰ ἀναγγέλλωσιν ἐγκαίρως τῇ ἐκκλησίᾳ πᾶν κίνημα κακόβουλον διὰ νὰ

γένηται κατ' αὐτῶν ἢ πρέπουσα τιμωρία, καθόσον ἄλλως τὸ ἐχχυθῆσόμενον αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν κατὰ τὸν Ἰεζεκιὴλ ἐκζητηθήσεται, ὄντων ὑπευθύνων καὶ ἀπέναντι τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀπέναντι τῆς βασιλείας. — ,αωκβ', αὐγούστου ιε'.

XVI. 1823. Письмо патриарха Анѳима III христіанамъ Кидоніѣ и Мосхонсіѣ.

Κ. Π. Α., XV, 62.

Ἐπιστολὴ τοῦ πατριάρχου Ἀνθίμου πρὸς τοὺς Κυθωνιεῖς, κληρικούς τε καὶ λαϊκούς, καὶ τοὺς Μοσχονησίους, τοὺς εὐρισχομένους ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μιτυλήνης καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσι διασκορπισμένους, δι' ἧς ἀγγέλλων αὐτοῖς, ὅτι, ἐπειδὴ ἐξεδόθη βασιλικὸς ὀρισμὸς δι' ἱεροῦ χαττιχουμαγιούν, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν καπουτζίμπασην καὶ ναζίρην τῆς Μιτυλήνης καὶ μουχαφίζη Μουσταφᾶν ἀγᾶν καὶ περιέχων, ὅτι διὰ τοὺς δραπετεύσαντας ἐκ Κυθωνιῶν καὶ Μοσχονησίων ραγιάδες χριστιανούς καὶ μετανοήσαντας ἐδόθη ἄδεια διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς τόπους των, ἐντέλλεται ἵνα ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς πατρίδας των καὶ ἐφησυχάσωσι, φυλαττόντες πίστιν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὴν κραταιὰν βασιλείαν καὶ ζῶντες ἐν ὁμονοίᾳ. — 1823, ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ιβ'.

XVII. 1824. Окружное посланіе константинопольскаго патриарха Хрисанѳа.

Κ. Π. Α., V, 195.

Ἐγκύκλιος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Χρυσάνθου πρὸς τοὺς μητροπολίτας, δι' ἧς ἀγγέλλει αὐτοῖς, ὅτι τοῦ προκατόχου αὐτοῦ Ἀνθίμου ἀπελαθέντος τοῦ θρόνου δι' ὑψηλοῦ ὀρισμοῦ, περιέχοντος τοὺς λόγους τῆς ἐξώσεως, τῇ 8 ἰουλίου, τὴν ἐπιούσαν ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν ἐνδημούντων ἀρχιερέων, τοῦ κλήρου καὶ τῶν λοιπῶν προκρίτων ὁμοθυμῶς ἐξελέγη οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ περιεβλήθη τῆς νέας πατριαρχείας τὸ βασιλικὸν καββάδιον, καὶ ἐντέλλεται, ἵνα μνημονεύωσι τοῦ πατριαρχικοῦ ἀνόματος, ἐκτελῶσι τὰ ἱερά χρέη τῆς ἀρχιερωσύνης, ἐπεξηγῶσι πρὸς τοὺς χριστιανούς αὐτῶν τὰς μεγαλοπρεπεῖς εὐεργεσίας τοῦ δεβλετίου καὶ τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὸ νὰ δέωνται ὑπὲρ τοῦ ἄνακτος σουλτάν Μαχμούτ, φυλλάττωσιν εὐπεΐθειαν πρὸς τὴν βασιλείαν καὶ καταγγέλλωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοὺς ταραττόντας τὴν κοινὴν ἡσυχίαν· ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀποστέλλωσιν ἐγκαίρως τὰ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν χρέη αὐτῶν καὶ ἀποφεύγωσι τὰς καταχρήσεις καὶ δυναστείας ὡς ἐναντίας τῷ βασιλικῷ ἰραδὲ καὶ ἀναρμόστους τῷ ποιμαντικῷ χαρακτῆρι αὐτῶν. — ,αωκδ', ἰουλίου θ'.

XVIII. 1824. Письмо патріарха Хрисанеа монахамъ Аѳона.

K. Π. Α., XV, 201—202.

Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἐπιστάτας καὶ ναζιρίδας, ἡγουμένους, σκευοφύλακας καὶ λοιπούς, δι' ἧς Χρῦσανθος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως συμβουλεύει αὐτοῖς νὰ μένωσι διὰ παντὸς ἐδραῖοι εἰς τὸ πιστὸν τοῦ ραγιαλικίου, νὰ εὐγνωμονῶσι διὰ τὰ πλοῦσια ἐλέη τῆς ἀνακτορικῆς εὐμενείας καὶ νὰ ἀναπέμπωσιν ὕμνους ὑπὲρ τοῦ ἀνακτος σουλτάν Μαχμουτ· πρὸς τούτοις νὰ ἐπικρατῆ ἐν τῷ μοναδικῷ καταστήματι αὐτῶν ἢ πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοια ἐν Χριστῷ καὶ ἡ ἀρίστη διεξαγωγή τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν, ἀνάγκη δὲ νὰ ἐξακολουθῶσι τὰς διδομένας κατὰ καιροῦς εἰλικρινεῖς ὁδηγίας τοῦ ἐνταῦθα προστάτου τῶν ὑποθέσεων αὐτῶν Κοσμᾶ, ὅστις ἐκ παντὸς τρόπου θέλει ἐνεργεῖ τὰ συμφέροντα καὶ ὑπαγορεύει αὐτοῖς τὰ πρακτέα, συνεργῶν ἔχων καὶ τὴν πρόνοιαν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς Ἐκκλησίας. — ,αωκδ', ἀγούστου.....

XIX. 1824. Послание патріарха Хрисанеа митрополитамъ константинопольской церкви.

K. Π. Α., XV, 246.

Ἐγκύκλιος τοῦ πατριάρχου Χρυσάνθου πρὸς τοὺς μητροπολίτας, δι' ἧς οὗτος ἀγγέλλει αὐτοῖς, ὅτι ἐξεδόθη νέα βασιλικὴ ἐντονος διατάξις, ὀρίζουσα, ὅτι οἱ ἐντεῦθεν ἀναχωροῦντες ραγιαδοὶ ρωμαῖοί τε καὶ ἀρμένιοι νὰ ἐφοδιάζωνται τοῦ λοιποῦ μὲ τεσκερέδες τῶν πατριαρχῶν αὐτῶν καὶ ὅτι ἄνευ τούτων δὲν θὰ διδῆται εἰς αὐτοὺς μήτε ὁ τεσκερὲς Ἰσταμπὸλ ἐφένδῃ· ὅτι ὁ πατριαρχικὸς τεσκερὲς θὰ ἔχῃ ὅλα τὰ διακριτικὰ σημεῖα τοῦ παρουσιαζομένου, δηλονότι τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα, τὸν χαρακτῆρα, τὴν πατρίδα καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἀπέργεται· ὅτι κατὰ τὴν εὐνοίαν τῆς βασιλικῆς διατάξεως διεδόθησαν ἀποδείξεις ἐπ' ἐκκλησιῶν καὶ ἐγκύκλιοι πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀρχιερεῖς, διαγορεύουσαι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παραγγέλλει δὲ αὐτοῖς, ἵνα πληροφρήσωσι τοὺς κατὰ μέρος ἐπιτρόπους καὶ προεστῶτας τῶν χωρίων καὶ πάντας τοὺς χριστιανούς, ὅτι ἂν φανῆ τις διοδεύων ἄνευ τεσκερέ, θέλει εἶσθαι ἀπαράδεκτος καὶ λογίζεσθαι ὡς ὑποπτος, καὶ ἂν τυχὸν ἔλθῃ εἰς τὴν βασιλεύουσαν, δὲν θὰ δύναται πλέον νὰ ἐξέλθῃ· τοὺς τοιούτους δὲ νὰ μὴ δέχωνται οἱ ἐπαρχιωταὶ αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ καταγγέλλωσιν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐξουσίαν, καθόσον ἄλλως, ἂν δηλονότι ἀκολουθήσῃ παρεκτροπὴ τῶν ὑψηλῶν ἐπιταγμάτων, ἢ ἐναντίον τι τοῦ χρέους τῆς εἰλικρινοῦς ὑποταγῆς πρὸς τὴν βασιλείαν, πρῶτοι αὐτοὶ ἔχουσι νὰ πάθωσι, μένοντες ἀναπολόγητοι κατὰ πάντα. — ,αωκδ', νοεμβρίου ε'.